

Suspens en competitivitat fiscal

Arriben tard les esperades rebaixes fiscals del ministre Pedro Solbes? Deixant de banda afinitats, bona part dels empresaris d'aquest país respondria amb un sí i posaria mala nota a la política fiscal del Govern de José Luis Rodríguez Zapatero. La recentment anunciada reducció de l'impost de societats, el gravamen que paguen les empreses pels beneficis que obtenen, ha estat rebuda amb certa incredulitat pels representants empresarials i experts en matèria fiscal. D'una banda, perquè no és la primera vegada que l'executiu promet retallar aquest impost i de l'altra perquè no són pocs els qui opinen que l'estat espanyol ja fa temps que s'ha adormit i cada any que passa representa menys oportunitats per competir en condicions d'igualtat al mercat més proper, la Unió Europea, on s'hi acaben d'incorporar nous socis amb més *sex appeal* fiscal.

Zapatero ha promès un "impost de societats més senzill i just". Es tractaria de reduir el gravamen del 30% al 25% per a les petites i mitjanes empreses i del 35% al 30% per a les grans d'una manera "gradual i raonable". Però, són precisament, aquests objectius de prudència o de falta de concreció –l'executiu diu que necessita entre tres i cinc anys per aplicar aquesta reducció de cinc punts– els que desperten la incertesa entre els empresaris. Les patronals són conscients que el factor fiscal és un més dels que formen part del menú que el territori català i espanyol pot oferir a les empreses nacionals i estrangeres, ja que també cal aprovar l'examen en infraestructures, serveis i logística, estabilitat política, mà d'obra i pau laboral. "Certament hi ha molts elements, però Espanya té el tercer impost de societats més alt de la UE i no hi ha dubte que això és un element desmotivador a l'hora de fer inversions", assegura Joan Buscà, de la patronal PI-MEC. "Ens hem quedat amb el tipus que ens era competitiu el 1978 i ara

Per què Irlanda atrau les empreses estrangeres com un imant, i l'estat espanyol veu que les multinacionals acaben fugint a altres països? L'impost de societats és una de les explicacions. L'estat espanyol proposa ara una reducció, però potser arriba tard.

una modificació d'aquesta mesura tributària resulta fonamental si volem impulsar la competitivitat de les nostres empreses", afegeix. Salvador Guillermo, director d'Estudis Econòmics i Fiscals de Foment del Treball, també reclama la mateixa valentia fiscal. "Es necessita que l'impost de societats que paguen les companyies espanyoles s'ajusti d'una vegada per totes a la nova realitat europea." El ventall dels tipus generals d'aquest impost oscil·la entre el 10% i el 35% a la UE i la mitjana de l'Europa dels 25 se situa al 26,87%. Un dels últims informes fets sobre aquesta matèria per l'Institut d'Estudis Ficals posa de relleu que el tipus mitjà dels deu països que es van incorporar a la Unió Europea l'1 de gener de 2004 es mou entorn del 22,5%, un percentatge sensiblement inferior a la mitjana de l'Europa dels Quinze, que s'acosta al 30%. Aquestes diferències obren interrogants. Són països com Hongria (17,7%), Lituània (15%), Polònia (19%) o Eslovàquia (19%) més atractius fiscalment per a

les empreses? Països on, precisament, grans multinacionals que s'havien instal·lat a Catalunya han decidit deslocalitzar part de la seva producció argumentant una reducció de costos.

Empresaris i experts veuen en aquesta tria de països més "atractius" en costos (laborals, fiscals,...) una tendència lògica d'una empresa que inverteix per obtenir la màxima rendibilitat i per aquesta mateixa realitat urgeixen el Govern a aplicar els mecanismes necessaris per presentar "una cara amable a les empreses" i aconseguir disposar d'un teixit industrial competitiu, innovador i amb presència a l'exterior. Per aquest motiu, una reducció de l'impost de societats en cinc punts compensada amb una retallada de les actuals desgravacions que avui apliquen les empreses, la majoria grans, tampoc es percep com la solució òptima ni més justa. "L'opció més agosarada i segurament més encertada seria fer una retallada radical", explica Enrique Chinchilla, de l'escola de negocis IESE. "Quan una multinacional

L'any passat la coreana Samsung va tancar la seva planta de Palau de Plegamans (Vallès Occidental) per traslladar-la a Eslovàquia, on la mà d'obra i els impostos són sensiblement més barats.

decideix fer una inversió es queda amb el tipus que ha de pagar i no mira inicialment la bateria de desgravacions que podrà aplicar-se més endavant", argumenta aquest expert. En la seva opinió, la millor manera de vendre's a fora és presentant un càrrega fiscal menor, ja que sovint bona part de les

deduccions ni s'arriben a fer perquè la mateixa empresa no fa, per exemple, recerca i desenvolupament, com pot ser el cas de la banca o de la gran distribució. El catedràtic de dret financer i tributari d'Esade, Eduardo Berché, comparteix aquesta visió i afegeix que, més enllà de "podar els descomptes

que s'apliquen les empreses, el que caldria és fer retocs en la política de desgravacions". Com és el cas de França, on les companyies no paguen els impostos quan cedeixen les patents a tercers, com succeeix a l'estat espanyol. "Aquí, quan obtenim els resultats, després paguem."

El preuat equilibri fiscal. Per justificar el calendari que requerirà la reducció de l'impost de societats, el gabinet del vicepresident econòmic assegura que la reforma serà un cop "tremend" per als ingressos de l'administració. L'impacte es calcula en prop de 3.000 milions d'euros. No obstant això, les organitzacions empresarials tornen a rebatre aquest argument i demanen de nou més valentia. "Hi serà el ministre Solbes el 2007? Si no, tornem a fer un brindis al sol", afirma amb cert escepticisme Joan Buscà. El representant de la patronal PIMEC considera que aquesta primera rebaixa tindria un efecte molt important entre les petites i mitjanes empreses, que passarien a disposar de més recursos per créixer i continuar invertint. Berché també és conscient que a la curta representaria una minva dels ingressos —actualment l'impost de societats representa prop del 20% de la recaptació dels impostos directes—, però que amb tota seguretat es recuperaria més endavant amb més inversions, beneficis, noves empreses i nous llocs de feina. "Prefereixo recaptar el 10% d'un milió d'euros que el 35% de 10.000", exemplifica aquest expert d'Esade.

En aquest escenari, els implicats defensen la modificació d'aquest impost

Cines Babel
Cines Albatros

CINES ALBATROS
Fra Lluís Colomer, 4 Acc. · València

MATCHPOINT

de Woody Allen

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS :
4€ De dilluns a dijous
i 4,40€ cap de setmana.

Si ets lector d'EL TEMPS:
4€ de dilluns a dijous

MATCH POINT

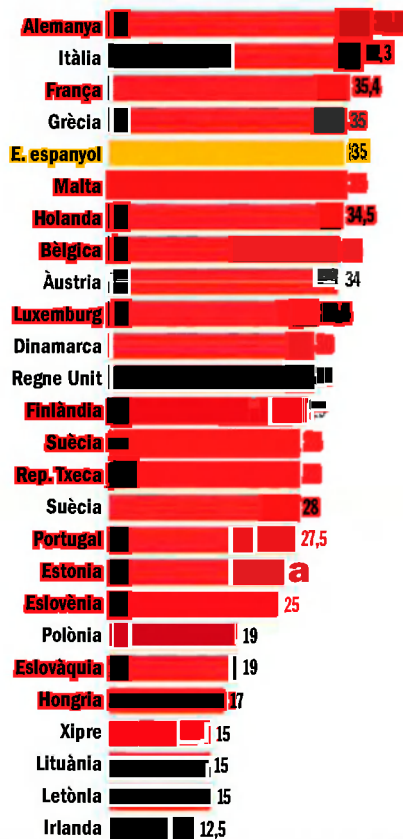
El Govern català ha posat en marxa l'Agència Catalana d'Inversions, que ja ha gestionat 33 nous projectes industrials

per evitar que la inversió estrangera continuï a la baixa i també com a resposta lògica del Govern davant l'augment de la pressió fiscal. El 1975 la pressió fiscal es va situar en el 18,8% del PIB espanyol i el 2003 va arribar al 35,8%, és a dir, gairebé el doble. Malgrat aquest increment, segons dades de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmics (OCDE), la pressió fiscal dels països que en formen part ha arribat al sostre i ha entrat en un procés d'estabilització, com és el cas del conjunt de l'estat espanyol, que encara no arriba a cotes de països com Suècia o Dinamarca, amb un 50,8% i 49% del PIB, respectivament.

L'elecció d'Irlanda. La preocupació per la caiguda de la inversió i per la fugida del capital cap a nous països és un sentiment generalitzat entre els empresaris, que veuen en el cas d'Irlanda un bon model. "Choose Ireland. You'll be in good company", "Escull Irlanda, estaràs en bona companyia". Aquest és el lema de l'Agència de Desenvolupament Irlandesa (IDA), un organisme creat pel Govern irlandès que s'atribueix l'èxit d'haver aconseguit que més d'un miler de companyies hagin escollit Irlanda com a seu per pagar la seva factura fiscal i com a

L'impost de societats a la UE

En percentatge

Font: Comissió Europea

base d'operacions per entrar als mercats de la UE. "Irlanda ho fa francament bé", afirma Salvador Guillermo, que exalta el bon clima empresarial que ha sabut crear aquest país per atraure empreses, com IBM o HP, oferint bona formació, coneixement d'idiomes i l'aposta per la recerca i el desenvolupament. Fiscalment, Irlanda també ha sabut jugar les seves cartes i l'impost que paguen les empreses des del gener de 2003 és d'un 12,5%, un dels més baixos de la Unió Europea. "Les empreses inverteixen en funció d'un escenari econòmic, per posicionar-se en un mercat i ser competitives", recorda Guillermo, que s'expressa en la mateixa línia que Berché quan defensa la necessitat de ser políticament intel·ligents –en referència a l'anunci de la rebaixa i les properes eleccions–, però també econòmicament, pensant més en els anys de retard que acumula l'estat espanyol.

En aquest sentit, el Govern català ha provat de fer els deures i a l'abril del 2004 va posar en marxa l'Agència Catalana d'Inversions (ACI). Des que va entrar en funcionament, Catalunya ja disposa de 33 nous projectes industrials que han suposat un volum d'inversió de 140,93 milions d'euros i la creació de més de dos mil llocs de feina. Un eina que molts consideren necessària per combatre la pèrdua d'empreses com Samsung, Levis, Joyco i Panasonic.

Anna Cristeto

Breus

La Caixa perd el lideratge dins d'Abertis

La Caixa ha deixat de ser accionista de referència al grup Abertis, després que ACS, una companyia de construcció i serveis presidida per Florentino Pérez, que, entre d'altres, té negocis a Unió Fenosa i al diari digital de Jiménez Losantos, hagi comprat l'1,5% del capital del grup català de concessions d'infraestructures de transports i comunicacions. Amb aquesta operació, ACS té el 24,83% d'Abertis, mentre que l'entitat financera en té el 23,99%. Des d'ACS es justifica la compra perquè considera que es tracta d'un negoci de

gran futur a Europa i Amèrica. Justament ara s'ha sabut que Abertis és la companyia més ben posicionada per aconseguir dues de les tres societats concessionàries d'autopistes que privatitza el Govern de França.

Mor Joaquim Maldonado Chiarri

El passat dia 4, als 71 anys, va faltar Joaquim Maldonado Chiarri, expresident de la Borsa de València entre els anys 1992 i 1995, membre d'una família tradicional en l'economia i la política del País Valencià. Des del 1963 Maldonado era corredor de comerç, una feina que va exercir a Alcoi i a Reus. L'any 1971 va instal·lar-se a València. Políticament va formar part del nucli creador de la Unió Democràtica del País Valencià, un partit que aleshores liderava Vicent Ruiz Montabal.